

den her foreliggende Anordnings Indhold i Lovsform.

Carlsen: Jeg forstaaer fuldkommen vel den hele Betragtning af Sagen, som den ærede Landsthingsmand, der nu satte sig, har udtalt. Hans Udtalelser have i Almindelighed for mig en meget stor Vægt, og de ville til en vis Grad, specielt i dette Tilfælde, have en forøget Vægt derved, at den ærede Landsthingsmand har taget saa væsentlig Deel i den Form, som Grundloven har faaet. Jeg skal ogsaa fuldstændig indrømme, at hvad han har anført, kan indeholde væsentlige Fortolkningsmomenter, men jeg troer dog ikke, det derved er afgjort, at den Majoritet, som har vedtaget Paragrafen i den Form, hvori den foreligger, akkurat har haft de samme Motiver. Jeg skal imidlertid ikke her dvæle videre derved, jeg ønsker for mit Vedkommende, og det er jeg overbevist om er Tilfældet med Enhver her i Salen, at opfatte Grundloven fuldstændig loyalt; men jeg vil dog tillabe mig, at henlede Opmærksomheden paa, at hvis man nu vilde antage, at §. 80 altsaa nærmest var en Røsteparagraf, som skulde behude en fuldkommen Omformning af den indtil den Tid bestaaende Kirkeforsatning, saa troer jeg, at den ærede Landsthingsmand dog vil indrømme mig, at den ikke alene er en Røsteparagraf, men at den vilde beholde sin fulde Betydning i Grundloven, efterat den nye Kirkeforsatning var givet. Jeg troer ogsaa, at den ærede Landsthingsmand vil indrømme mig, at denne Paragraf, indtil denne Forsatning bliver givet, har sin bestemte Betydning udenfor det specielle Tilfælde, hvor den skal anvendes efter hans Mening som et Paalæg om at fremkalde en anden Kirkeforsatning end den, der for Næsttiden bestaar. Naar nu saa er, saa kan jeg ikke opfatte Paragrafen anderledes, end at den ligefrem indeholder et Forbud, baade før og efterat denne supplerende nye Kirkeforsatning er kommen, mod at omordne den bestaaende Forsatning paa anden Maade end ved Lov. Vil man f. Ex. tænke sig, at man havde faaet den Forsatning for Kirken, der her er omtalt, saa er der dog intet Spørgsmaal om, at de Forandringer, der for Næsttiden maatte blive vedtagne deri, maatte

vedtages ved Lov, ifølge Grundlovens § 80, og det Samme maa gjælde med Hensyn til alle Forandringer, som foretages, inden denne Kirkeforsatning ordnes. Nu er altsaa Spørgsmaalet her for mig, om der ved den Anordning, som man ønsker at forandre til Lov, er foretaget en Forandring i Kirkeforsatningen, og jeg maa ganske vist sige, at jeg troer, det er Tilfældet, og det er derfor, jeg ønsker denne Anordnings Form afløst ved Lov. Jeg indrømmer, at disse Forandringer ikke ere meget gennemgribende, og at endeel af Bestemmelserne ganske vist bevæge sig paa Grændsegebetet, men idet jeg ønsker Anordningsformen afløst af Lovsform, har jeg tillige et politisk Hensyn, som følger af min og Andres Opfattelse af Grundlovens Bestemmelser, og det er, at netop som vi nu staae, er der en særlig Fristelse for den øverste Administration til at benytte Anordningsformen og derigennem succesfuldt forandre Kirkeforsatningen. Nu er det jo fast umuligt for Rigsdagen at kontrollere denne Myndighedsudøvelse, saasnart man først har indrømmet Brugten af Anordningsformen, og derved efterhaanden vil glide længere og længere ind paa denne Del. Dette er min Hovedbetragtning, og det er den, som gjør, at jeg, naar der fremkommer et saadant Forslag, som gaaer ud paa at afløse Anordningsformen ved Lovsform, ikke kan unnlade at stemme derfor, uagtet jeg ganske vist, som jeg allerede engang før har tilladt mig at sige her i Thinget, da Anordningen kom frem som Bilag til et lille Stykke Lov, overhovedet ikke vilde have fundet Anledning til i dette Tilfælde at gaae ind paa Spørgsmaalet, hvis det ikke var fremkaldt fra en anden Side.

Strøm: Der er først et ganske lidet Punkt, som jeg ønsker at klare med den meget ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Krieger). Det er nemlig med Hensyn til den Kontrovers, der var imellem den ærede Kirkeminister og mig angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt de Bestemmelser, der her vare givne, mere egnede sig for en Lov end for en Anordning. Det vil jo erindres, at jeg paa ingen Maade udtalte mig for, at det ifølge Sagens Natur skulde være nødvendigt at ordne